

Nondum.

84)

152
Reverende & Clarissime vir, Frater in Christo colende.
Quaquam non nesciam tuam ad scribendum tarditatem;
tamen cogit me spes, quam de te concepi, in gubernandis
studijs filij mei, subinde tuam amicitiam vellicare: quò
mihì innotescant, te indice, mores & progressus filij mei.
Octavo die Maj superioris anni is ad vos venit: nollem eum
tamen ante cuniculares, quantisper exercitia apud vos
vigent, ad nos redire. Quia verò statuta Academia vestra
mihì sunt ignota, permittes, ut his te literulis rogem,
quid de residuo tempore, quot ultra annum excurrat,
fieri conveniat; quid itè de ferijs, & an septimanae
pro rato sint computandae; an verò compensatio aliqua
fieri possit exigui temporis, longitudine feriarum.
Omnia, prout mihì perscriberes, efficiam: quum sciam,
plus me etià tibi debere, ratione filij mei, tibi crediti:
accedit, quòd habità nuper, te praeside, disputatione
theologicà, se publicè quoq; tuo ductu exercuit. Obsecro te,
Vir Clarissime, ne dedigneris paucis rescribere, cum
de superioribus istis, tum de filij mei studijs; quidq;
judices de publico specimine disputationis edito, quid
itè de voce & tractatibus in habendis concionibus;
& an judices consultum, ut Leidæ maneat ulterius,
an verò ut & aliò se conferat. Gratitude signum
aliud nunc ostendere nequivimus, quàm transmissione
aliquot recentium ovorum; quae ut aequi boniq; consulat
tua uxor, mea mecum obnixè rogat. Vale Vir Cl.
meoq; animo charissimo, & nos amare perge.
Dabam Darentia, A^o 1654. 8. Martij.

R. Cl. Vra

Observantissimas

Henricus à Diest

Viro Clarissimo ac Reverendo
Dn. Johanni Cocceio, SS. Theol.
Doctori, & Professori in inclyta
Academia Lugduno-Batava.

Carissimi
Op. sapientiorum